A bűnbocsánat legkiválóbbja

Šaddād bin Awsz-tól (Allah legyen elégedett vele), aki a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: "A bűnbocsánat legkiválóbbja ha azt mondod: Ó, Urunk, Allah! Te vagy az én Uram, nincs más jogosan imádható isten csak Te! Te teremtettél meg és én a Te hívő szolgád vagyok. Én követem a Te szövetségedet és a Neked tett fogadalmamat amennyire képes vagyok. Hozzád menekülök annak rossza elől, amit elkövettem. Neked ismerem el az irántam gyakorolt kegyelmedet. Neked ismerem be a bűnömet. Bocsáss hát meg nekem! Hiszen senki más nem bocsáthatja meg a bűnöket, csupán Te!" Majd mondta: "Aki ezt elmondja nappal meggyőződéssel e szavakban, majd még azon a napon meghal még az est beköszönte előtt - ő a Paradicsom Népe közé fog tartozni. Aki pedig éjjel mondja el, meggyőződéssel ezen szavakban, majd még reggel előtt meghal - az a Paradicsom Népéhez fog tartozni."
[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Al-Bukhārī jegyezte le]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy bűnbocsánat kérésnek különböző szavai lehetnek; ám a legkiválóbb és a leghatalmasabb, ha a hívő szolga azt mondja: Allāhumma, Anta Rabbī lā ilāha illā Anta. Khalaqtanī wa anā ᶜabduka, wa anā ᶜalā ᶜahdika wa waᶜdika mā-staṭaᶜtu. Aᶜūdhu Bika min šarri mā ṣanaᶜtu abū'u Laka bi niᶜmatika ᶜalayya wa abū'u Laka bi-dhanbī fa-ghfir lī, fa-innahu lā yaghfiru-dh-dhunūba illā Anta. Első helyen a hívő szolga megerősítve elismeri az Allah-ba vetett egyistenhitét, azt hogy, Allah az ő Teremtője, Őt szolgálja és imádja - nincs Neki társa. Ő azt a szövetséget követi, amit a Magasztos Allah-nak tett: a Benne való hit, a Neki történő engedelmesség - a képessége szerint. Hiszen bármennyire is akarja a hívő szolga teljesíteni az istenszolgálatot, nem képes mindazt megtenni, amit Allah megparancsolt, sem pedig nem tud elég hálás lenni az isteni kegyelmek miatt. Allah menedékét keresi, Hozzá ragaszkodik; Ő az egyedüli akinél menedéket lehet találni annak rossza elől, amit a hívő szolga elkövetett. És önként elismeri és megvallja az iránta gyakorolt kegyelmeket; önmagára pedig a bűne és vétke beismerésével tér vissza. Ezen könyörgés után, ami az Allahoz való közeledést célozza (at-tawassulu), fohászkodik az Urához, hogy rejtse el bűneit és mentse meg vétkeitől, az Ő elnéző megbocsátásával, kegyelmével és Könyörületével; hiszen senki más nem bocsáthatja meg a bűnöket csupán Ő, a Magasztos és Fenséges. Majd ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatja, hogy ez a reggel és az este fohászai közé tartozik. Aki meggyőződéssel és tartalmának, és értelmének felismerésével, hittel eltelve mondja el a nap kezdetén; a napkelte és delelője között, hiszen ez a nappal időszaka; majd ezután meghal - az a Paradicsomba fog belépni. Aki pedig éjjel mondja el, a napnyugtát követően a hajnalhasadásig, majd meghal a reggel beköszönte előtt - az a Paradicsomba lép be.